

פרשת החגה הוא אלא התחלת פרשת השבת (הבאה) וחוזרים על התחלת הפרשה גם בשבוע שאחרי החג אחרי שכבר קראוה בשבוע שלפניו, ולכן קוראים לפעמים התחלת ויהי ביום השמיני שש פעמים וזאת הברכה חמש פעמים.

וכבר אמרנו שהפרשות הן נ"ג, וצריך לבאר ששמונה מהן מצטרפות לפעמים שנים שנים ביחד ונקראות בארבע שבתות, והן ויקהל ואלה פקודי, אשה וזאת תהיה, אחרי מות קדושים, בהר סיני אם בחקותי, ומהן שלש פרשיות הנקראות בשתי שבתות, אחת וחצי בכל שבת, והן ויקח קרח וזאת חקת וירא בלק, שזאת חקת מתחלקת לשנים עד ויסעו מקדש וקוראים את מחציתה הראשונה יחד עם ויקח קרח והשניה עם וירא בלק, ומהן פרשה המתחלקת

כמיס אול קצה דלך אלעיד בל אול קצה פרשה אלסבת פתתכרר אול אלפרשה פי אלסבוע אלדי בעד אלעיד בעד מא קרית פי אלסבוע אלדי קבלה ולדלך קד יקרא אול ויהי ביום השמיני סתה מראת וזאת הברכה כמסה.

וקד קלנא אן אלפראשאת נג פינבגי אן נבין אן מנהא תמניה קד תגמע תנתין תנתין ותקרא פי ארבע סבות והי ויקהל ואלה פקודי, אשה וזאת תהיה, אחרי מות קדושים, בהר סיני ואם בחקותי, ומנהא תלתה תקרא פי סבתין ואחדה ונצף פי כל סבת והי ויקח קרח וזאת חקת וירא בלק תנקסם זאת חקת בנצפין אלי ויסעו מקדש פיקרא נצפהא אלאול מע ויקח קרח ואלאכיר מע וירא בלק.

6. ואם חל יום א' של פסח בשבת קוראין בחול' פרשת שמיני שמונה פעמים. 12. וכבר כתב ר' ישישכר נ' סוסאן בספרו החשוב עבור שנים (ד' ויניציא דף ל"ג א'): 'ואפילו בחול' עצמה יש מקומות ומחזות שמנהגותיהם משונים אלו מאלו בחבור הסדרים ובפירודן... וכן אפילו בחלוק הסדרים עצמן שיש מקומות שמחלקים כי תשא לשנים בשנה שקביעתה השיג וגם בשנה שקביעתה הח"א... ומקום יש במערב שנוהגים להפסיק סדר וארא בפרשת ויאמר ה' אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ובשבת האחרת מתחילין משם עד סדר בא אל פרעה, כך אמרו לי בעלי תורה ומלמדי תינוקות משם מעיר קושטאנטינה שבמערב, ויש מקום אחר במערב שיש שנים שנוהגים שמחלקים ויהי מקץ לשנים, מראשו עד אם כנים אתם קורין בשבת א' ומאם כנים אתם עד ויגש קורין בשבת האחרת. גם זאת [ספרו] שני זקנים ובעלי תורה ומלמדי תינוקות שלמדו שם כן לתינוקות כמה שנים... ועוד אמרו לי שלעולם הם מחברים סדר בהר בחוקותי וכן חוקת ובלק וכן מסות ומסעי ומעולם לא הפרידום לא בשנים פשוטות ולא בשנים מעוברות". יש גם מקומות שבמקום לחבר חוקת ובלק הם מחברים שלח וקרח ובארם צובא מחברים קרח וחוקת (שם כ"ז א'). ועיי' שם גם דף מ"ד ב' ועוד כי"מ. והשוה גם איח' הל' קה"ת סי' ס"ג: 'ולעולם כשיתחברו ב' סדרים מפטירין ההפסדה של סדר שני חוץ מסדר ואלה המשפטים וסדר אם כסף תלוה שאם יחברו אלה הסדרים מפטירין הפסדת ואלה המשפטים... ועוד שיש עיירות גדולות וכרכים שמחלקין במקומן סדר כי תשא מן ויפן או מן ראה אתה...". וכן נהגו באלג'יר כשתהיה שנה מעוברת ור"ה ביום ה' שמפליגין פרשת משפטים לשתי שבתות (ס' זה השלח), מנהגי קיק אלג'יר עמ' רל"ח). - ושוב מצאנו בספרים של ארץ ישראל שמפסיק סדר כי תשא לשנים, וכי תדור נדר מתחיל לסדר השני' (מעשה הגאונים עמ' 52).

וע' צונץ, ריטוס, 179.

1. בל אול קצה, כאן נפסק טשטב, טשטג פראסה אלסבת. 3. בעד אלעיד, חסר בטשטג, אלסבוע, כאן נפסק טשטג. 6. לב כמס מראת. 7. לב אלפרשאת, וכן להלן. 8. בטשטד רק פעם אחת: תנתין.

לשתים ונקראת בשתי שבתות אם יש צורך בכך, והיא אתם נצבים הנחלקת בוילך משה. ואנחנו צריכים לבאר באלו שנים מחולקות הפרשות האלה ובאלו הן מצורפות, ונאמר שפרשת אתם נצבים אינה מחולקת אלא בשנה שיש שבת בין יום הכפורים וסוכות, כי אז מחלקים את הפרשה הזאת וקוראים חציה, מן וילך משה עד הסוף, בשבת שבין ר"ה ור"ה כ' והאזינו בשבת שבין י"ח וסוכות.

ובנוגע ליתר הפרשות אני רוצה לקבוע להן סדר, והוא שראש שנת הפרשות הוא יום כ"ד בתשרי, היינו היום שאחרי שמחת תורה, וידוע שהוא אינו חל ביום א' ולא ביום ג' ולא ביום ו' אלא ביום ב' או ד' או ה' או שבת, ואיננו צריכים לדבר עליו בשנים פשוטות אלא בשנים מעוברות, ונאמר שבכל שנה מעוברת יש נ"ה שבתות, חוץ מבשנה מעוברת שהראשון שבה, כלומר יום כ"ד בתשרי, חל ביום ב' ומרחשון וכסליו הם חסרים, כי אז יש רק ג' שבתות, וכידוע יש בתורה ג' פרשות וזאת הברכה קוראים לא בשבת, נשארו לשבתות ג' פרשות, ואם היה כ"ד בתשרי ביום שני והשנה שלמין יש נ"ה שבתות, מהן חמש פנויות: ג' של פסח וב' של שבועות וא' של ר"ה וא' של סוכות ושמי'ע; אז מניחים ויסעו מקדש פרשה בפני עצמה ומחברים מקודם שתי

ומנהא פרשה תנקסם נצפין ותקרא פי סבתין אדא אחתיג אלי דלך והי אתם נצבים תנקסם אלי וילך משה. ויגב אנ נשרח אי אלסנין תנקסם פיהא הדה אלפראשאת ואי אלסנין תגמע פיהא פנקול אנ פרשה אתם נצבים פלא תוגד מקסומה אלא פי סנה יכון בין אלכפור ובין אלסוכה סבת פתנקסם הדה אלפרשה ויקרא נצפהא מן וילך משה אלי אכרהא פי אלסבת אלתי בין ראש השנה ואלכפור והאזינו פי אלסבת אלתי בין אלכפור ואלסוכה.

ואמא סאיר אלפראשאת פאני ארי אנ אגעל להא קאנונא והו אנ ראס סנה אלפראשאת יום כד מן תשרי אד הו אליום אל[ד]י בעד אלתיבריק ומעלום אנה לא יתפק יום אחד ולא תלתא ולא גמעה ליכנה יתפק יום אלתנין או ארבעא או כמים או סבת וליס נחתאג אנ נתכלם עליה פי אלסנין אלבסיטה ליכן פי אלסנין אלכביסה פנקול אנ כל סנה כביסה פפיהא כמסה וכמסין סבת אלא אלסנה אלי כביסה אלתי אתפק אולהא אלדי הו יום כד מן תשרי יום אלאלתנין ויכון מרחשון וכסליו חסרין פאנהא תכון ג' סבת פקט. ומעלום אנ אלתיוראה ג' פרשה מנהא וזאת הברכה תקרא פי גיר סבת בקי ללסבות ג' פרשה פאן כאן כד מן תשרי יום אלאלתנין ואלסנה שלמין פאלסבות ג' מנהא ה עטל תאלת אלפסח ותאני אלעצרת ואול ראש שנה וסוכה ושמיני פלתדע ויסעו מקדש פרשה בחאלהא ותגמע תנתין

4-5. לב פיה הדה אלפרשאת... פיהא ונקול אמא פרשה.

6. טשטד פי סנה אנ יכון. 8-9. לב וילך משה פי מאבין ראש שנה. 14. אלתיבריק: שמחת תורה, עיין אלבירוני, אלאתאר אלבאקיה, עמ' 277. 14. טשטד יום אלאחד. 18-20. מן "אלכביסה" עד "אלכביסה" חסר בטשטד. 20. טשטד אלתי הו. 22. ומעלום, כאן מתחיל כ"י אדלר 3580 (ע' קטלוג עמ' 89)

ולצערנו אינו למראה עינינו, אך אינו מכיל אלא שני דפים. 21-25. מן "יום אלאלתנין" עד "יום אלאלתנין" הושלם בלב על הגליון. 27. טשטד ראש השנה. וכן להלן.

10. עי' ב"ב פ"ח ב' תודיה וקללם מש"כ בשם רב נסים. 27. במדבר כ' כ"ב, באמצע חוקת, והכוונה היא שקוראים את שלש הפרשיות קרה, חקת ובלק בשתי שבתות, עי' לעיל בעמ' הקודם. אמנם יש מקומות שהיו מחברים פרשת שלח לך עם קרה. עי' ס' העבור לר"א בר חייא עמ' 70.